

2022/5 Dubbele bijtelling voor zelfde auto van de baan

Rechtbank Den Haag heeft beslist dat een man die tot het overlijden van zijn echtgenote een 'verklaring geen privégebruik auto' had, en na het overlijden van zijn echtgenote de zakelijke auto van zijn echtgenote ging gebruiken, geen bijtelling hoefde te plegen voor deze auto voor de periode dat hij over de verklaring voor de eerste auto beschikte. Het echtpaar werkte in 2019 bij een bv die aan de man een Volkswagen Up ter beschikking stelde en aan de vrouw een Hyundai. Voor de Up had de man een verklaring 'geen privégebruik auto'. De Hyundai werd bij het loon van de vrouw geteld. Toen de vrouw op 25 juli 2019 overleed, nam de bv de Volkswagen Up per 31 juli 2019 in, en ging de man vanaf 1 augustus 2019 gebruikmaken van de Hyundai. De bv telde vanaf 1 augustus 2019 het voordeel van het privégebruik van de Hyundai bij het loon van de man. Op 8 september 2019 trok de man de verklaring 'geen privégebruik auto' in omdat hij de Up niet meer tot zijn beschikking had. De inspecteur legde aan de man een naheffingsaanslag loonheffingen op over de maanden januari 2019 tot en met juli 2019 omdat per saldo meer dan 500 kilometer privé was gereden. De man ging in beroep en stelde dat hij in het belang van de bv en uit emotionele overwegingen de Hyundai in gebruik had genomen. Als zijn echtgenote niet was overleden dan was de vóór 1 augustus 2019 bestaande situatie volgens hem voortgezet. Rechtbank Den Haag besliste dat de toepassing van artikel 13bis, lid 1, Wet LB door de begrijpelijke wisseling van de Up naar de Hyundai tot een dubbele belastingheffing voor de terbeschikking-stelling van de Hyundai leidde over de maanden januari tot en met juli 2019. De echtgenote had immers tot haar overlijden de beschikking gehad over deze auto en de auto was tot haar overlijden bij haar loon geteld. Uit het beleidsbesluit van 20 maart 2015 (BLKB2015-0188M) over de bijtelling privégebruik auto kon volgens de rechtbank niet worden afgeleid dat de toepassing van de hardheidsclausule is uitgesloten. De dubbele belastingheffing was volgens de rechtbank een onbillijkheid, die werd veroorzaakt door de uitzonderlijke situatie van de man. Een situatie die de wetgever volgens de rechtbank niet had voorzien. Dit betekende dat de inspecteur voorafgaand aan het opleggen van de naheffingsaanslag door de minister van Financiën had moeten laten beoordelen of er aanleiding was om met toepassing van artikel 63 Awr af te zien van naheffing. Door dit niet te doen was de naheffingsaanslag opgelegd in strijd met artikel 3.4 Awb.

■ Rechtbank Den Haag 26 april 2021, nr. SGR 20/3903, ECLI:NL:RBDHA:2021:7183